

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 21.6.2013
COM(2013) 441 final

2013/0210 (COD)

Propunere de

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de introducere a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către Croația și Cipru a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora pentru tranzitul sau șederea preconizată pe teritoriile lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în decursul unei perioade de 180 de zile

și

de abrogare a Deciziilor nr. 895/2006/CE și 582/2008/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

La 1 iulie 2013, Croația va adera la Uniunea Europeană. Pentru Croația, ca și în cazul extinderilor precedente din 2004 și 2007, în aspectele legate de *acquis*-ul Schengen s-a urmat așa-numita „procedură de punere în aplicare în două etape a *acquis*-ului Schengen” (articolul 4 din Actul privind condițiile de aderare a Republicii Croația și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană, denumit în continuare „Actul de aderare din 2012”). Aceasta implică faptul că, asemenea țărilor care s-au aflat anterior în curs de aderare, Croația trebuie să aplice, de la data aderării, dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 539/2001¹ și, prin urmare, trebuie să impună obligativitatea vizei pentru resortisanții țărilor terțe enumerate în anexa I la regulamentul respectiv.

Ca și în cazul țărilor care au aderat la Uniunea Europeană în 2004 și 2007, Croația are această obligație, inclusiv în cazul în care persoanele în cauză dețin o viză uniformă, o viză de lungă ședere sau un permis de ședere eliberat de un stat membru Schengen, întrucât anumite dispoziții Schengen, cum ar fi cele enumerate în continuare, nu i se aplică Croației la data aderării:

- normele Schengen de recunoaștere reciprocă prevăzute la articolele 18 și 21 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen² și la articolul 5 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 (Codul Frontierelor Schengen)³, în conformitate cu care străinii care dețin permise de ședere valabile sau vize de lungă ședere valabile eliberate de unul dintre statele membre Schengen pot circula liber pentru șederi de scurtă durată pe teritoriile altor state membre,

- dispozițiile privind vizele uniforme eliberate prevăzute la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 810/2009 (Codul de vize)⁴, în conformitate cu care vizele uniforme sunt valabile pentru întregul teritoriu al statelor membre ale spațiului Schengen.

În plus, vizele naționale eliberate de alte state membre ale UE, care nu sunt încă state membre ale spațiului Schengen (Cipru), nu sunt valabile, de asemenea, pe teritoriul Croației.

În scopul de a evita impunerea unor sarcini administrative inutile asupra țărilor care au aderat la Uniunea Europeană în 2004 și 2007, prin derogare de la Regulamentul 539/2001, Decizia nr. 895/2006/CE⁵ și Decizia nr. 582/2008/CE⁶ au autorizat recunoașterea unilaterală facultativă de către noile state membre care nu pun încă în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen a vizelor uniforme, a vizelor de lungă ședere și a permiselor de ședere eliberate de statele membre ale spațiului Schengen, precum și a vizelor naționale de scurtă ședere, a vizelor de lungă ședere și a permiselor de ședere eliberate de alte state membre care nu pun încă în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen, în scopul tranzitului pentru o perioadă care nu depășește cinci zile. În plus, Decizia nr. 896/2006/CE⁷ a autorizat noile state membre să recunoască permisele de ședere eliberate de Elveția și Liechtenstein, care nu făceau încă parte din spațiul Schengen fără frontiere interne, în scopul tranzitului pentru o perioadă care nu depășește cinci zile.

¹ JO L 81, 21.3.2001, p.1.

² JO L 239, 22.9.2000, p. 19.

³ JO L 105, 13.4.2006, p. 1.

⁴ JO L 243, 15.9.2009, p.1.

⁵ JO L 167, 20.6.2006, p. 1.

⁶ JO L 161, 20.6.2008, p.30.

⁷ JO L 167, 20.6.2006, p.8.

Persoanele care dețin astfel de documente au fost deja supuse unui proces de verificare sever efectuat de către statul emitent din spațiul Schengen și nu sunt considerate ca fiind o amenințare la adresa ordinii publice sau un risc în materie de imigrație clandestină de către statul respectiv. Un astfel de regim de recunoaștere unilaterală nu afectează obligația țărilor aflate în curs de aderare de a refuza intrarea unei persoane în legătură cu care a fost semnalată o alertă în baza de date națională în scopul de a i se refuza intrarea în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Codul Frontierelor Schengen.

În mod similar, prin derogare de la Regulamentul (CE) nr. 539/2001, prezenta propunere vizează introducerea unui regim facultativ, care se bazează pe norme comune în conformitate cu care Croația este autorizată, cu titlu tranzitoriu, până la aplicarea integrală de către aceasta a *acquis*-ului Schengen, să recunoască în mod unilateral ca fiind echivalente cu vizele lor naționale, vizele uniforme, vizele de lungă ședere și permisele de ședere eliberate de statele membre ale spațiului Schengen, precum și documente similare eliberate de statele membre care nu pun încă în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen (Cipru). Cu toate acestea, autorizarea nu se limitează la scopul tranzitului pentru o perioadă care nu depășește cinci zile, astfel cum este precizat în Decizia nr. 895/2006 și Decizia nr. 582/2008, ci este valabilă atât pentru tranzit, cât și pentru șederea preconizată pe teritoriul său pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile, în decursul unei perioade de 180 de zile. În realitate, la momentul adoptării deciziilor menționate anterior, Instrucțiunile consulare comune privind vizele pentru misiunile diplomatice și funcțiile consulare aplicabile la momentul respectiv încă prevedeau distincția între „vize de tranzit” și „vize de scurtă ședere”. Această distincție a fost eliminată prin Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (Codul de vize), astfel încât limitarea menționată anterior nu mai este oportună.

Deciziile precedente privind tranzitul menționate anterior, adoptate cu ocazia ultimelor două extinderi ale UE, reglementează doar vizele uniforme Schengen, și anume, vizele care permit circulația în spațiul Schengen. Vizele cu valabilitate teritorială limitată (VTL) au fost excluse din domeniul de aplicare al deciziilor precedente. Cu toate acestea, în prezent, trebuie abordată problema Kosovo* (denumirea din Rezoluția 1244 a Consiliului de Securitate al ONU din 10.6.1999), care nu este recunoscut de către toate statele Schengen.

Există o diferență esențială între vizele cu valabilitate teritorială limitată, care, în principiu, sunt valabile numai pentru teritoriul statului membru emitent, și astfel de vize eliberate pentru cetățenii din Kosovo [în conformitate cu articolul 25 alineatul (3) prima teză din Codul vizelor], care permit circulația în toate statele membre ale spațiului Schengen, cu excepția celor câteva state membre care nu recunosc Kosovo. Această trăsătură specifică justifică transpunerea vizelor cu valabilitate teritorială limitată în aplicarea regimului de recunoaștere unilaterală, inclusiv din cauză că, în această situație, nu există o amenințare reală de migrație neregulamentară sau riscuri de securitate pentru spațiul Schengen.

Extinderea regimului de recunoaștere unilaterală printr-un instrument al Uniunii nu ar impune Croației obligații suplimentare față de cele enumerate în Actul de aderare din 2012. Prin urmare, aceasta nu ar constitui o derogare de la tratatul de aderare. Punerea în aplicare a regimului propus ar fi facultativă: Croația ar avea posibilitatea fie de a aplica regimul propus, fie de a elibera în continuare vizele naționale cerute de tratatul de aderare. În cazul în care Croația decide să aplice regimul comun, aceasta va trebui să accepte documentele emise de orice stat membru al spațiului Schengen, evitând astfel orice distincție în ceea ce privește statul membru emitent.

În acest context, ar trebui să se reamintească faptul că, până la data aderării, pe baza legislației sale naționale, Croația acceptă vizele Schengen, vizele de lungă ședere și permisele de ședere valabile eliberate de statele Schengen pentru intrare și ședere sau tranzit pe teritoriul său.

Propunerea actuală abrogă Decizia nr. 895/2006/CE și Decizia nr. 582/2008/CE. Cu privire la statele membre cărora li se adresează aceste decizii și care au devenit între timp state membre ale spațiului Schengen, deciziile au devenit caduce (exceptând Cipru)⁸. În ceea ce privește Cipru, care pune integral în aplicare regimul comun instituit prin Decizia nr. 895/2006/CE, începând cu data de 10 iulie 2006, și cel instituit prin Decizia nr. 582/2008/CE, începând cu data de 18 iulie 2008, prezenta propunere prevede că regimul respectiv se înlocuiește cu un regim care autorizează Cipru, precum Croația, să recunoască în mod unilateral vizele de scurtă ședere, vizele de lungă ședere și permisele de ședere eliberate de statele membre ale spațiului Schengen, precum și vizele naționale de scurtă ședere, vizele de lungă ședere și permisele de ședere eliberate de statele membre care nu pun încă în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen (Croația) pentru tranzitul sau șederea pe teritoriile lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în decursul unei perioade de 180 de zile⁹. Prezenta propunere prevede că Cipru, precum Croația, este autorizat să recunoască vizele și permisele de ședere emise de țările asociate la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen.

Acest regim se va aplica până la sfârșitul perioadei de tranziție și până la participarea deplină a statelor membre în cauză la spațiul fără frontiere interne, dată începând cu care recunoașterea reciprocă a unor astfel de documente devine obligatorie în temeiul articolelor 18 și 21 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen, al articolului 5 alineatul (2) din Codul frontierelor Schengen și al Codului de vize.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Rezumat

Principalele elemente ale propunerii pot fi rezumate după cum urmează:

- norme comune în conformitate cu care Croația și Cipru sunt autorizate, cu titlu tranzitoriu, să recunoască în mod unilateral vizele uniforme, vizele de lungă ședere, vizele cu valabilitate teritorială limitată eliberate cetățenilor din Kosovo, în conformitate cu articolul 25 alineatul (3) prima teză din Codul de vize, permisele de ședere eliberate de statele membre ale spațiului Schengen, precum și documente similare eliberate de fiecare dintre acestea ca fiind echivalente cu vizele sale naționale pentru tranzitul sau șederea pe teritoriul său pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în decursul unei perioade de 180 de zile;
- regimul de recunoaștere unilaterală introdus de prezenta propunere trebuie să se limiteze la documente a căror perioadă de valabilitate ar acoperi întreaga durată a șederii de scurtă durată în Croația și Cipru. În acest context și având în vedere problemele întâmpinate în trecut (Decizia nr. 895/2006 și Decizia nr. 582/2008) de către resortisanții țărilor terțe titulari ai unei vize uniforme cu o singură intrare, la întoarcerea din șederea în spațiul Schengen cu o viză care nu mai era valabilă, prezenta propunere ar trebui să limiteze regimul de recunoaștere unilaterală a vizelor uniforme, autorizând două intrări sau intrări multiple în spațiul Schengen.

⁸ La prezentarea propunerii, Comisia pornește de la premisa că până la 1 iulie 2013, Bulgaria și România vor aplica în întregime *acquis*-ul Schengen.

⁹ În conformitate cu articolul 5 din Decizia nr. 896/2006/CE, aceasta a devenit inaplicabilă din momentul în care Elveția și Liechtenstein au aderat la spațiul Schengen.

- Statele membre vizate de prezenta decizie au obligația de a comunica Comisiei deciziile lor privind utilizarea autorizării. Comisia va publica informațiile în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, garantând astfel transparența întregului sistem;
- abrogarea Deciziei nr. 895/2006/CE și a Deciziei nr. 582/2008/CE.

* Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă RCONU 1244/1999 și Avizului CIJ privind declarația de independență a Kosovo.

Temeiul juridic

Decizia propusă se bazează pe articolul 77 alineatul (2) literele (a) și (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, întrucât constituie o măsură privind politica comună a vizelor și a altor permise de ședere de scurtă durată, precum și controalele la care sunt supuse persoanele la trecerea frontierelor externe. Prezentul instrument va fi adoptat prin procedura legislativă ordinară.

În măsura în care decizia propusă ar trebui adresată Croației, prezenta propunere este prezentată sub rezerva intrării în vigoare a Tratatului dintre statele membre ale Uniunii Europene și Republica Croația privind aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană¹⁰.

Principiul subsidiarității

Articolul 5 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că, în domenii care nu sunt de competența sa exclusivă, Uniunea acționează numai în cazul și în măsura în care obiectivul acțiunii propuse nu poate fi suficient realizat de către statele membre, ci, datorită dimensiunilor sau efectelor acțiunii propuse, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii. Având în vedere că obiectivul urmărit prin prezenta propunere necesită derogare de la legislația în vigoare a Uniunii, acesta poate fi atins numai prin acțiune la nivelul Uniunii.

Principiul proporționalității

Articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană prevede că acțiunea Uniunii, în conținut și formă, nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor tratatelor. Forma aleasă pentru această acțiune trebuie să permită propunerii să își atingă obiectivul și să fie pusă în aplicare într-un mod cât mai eficace posibil. În ceea ce privește conținutul, această inițiativă autorizează temporar statele membre în cauză să deroge de la obligațiile care le revin în temeiul Regulamentului (CE) nr. 539/2001 prin recunoașterea în mod unilateral a vizelor și a permiselor de ședere eliberate de state care pun în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen, în timpul perioadei de valabilitate a acestora, pentru tranzitul sau șederea pe teritoriul său pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în decursul unei perioade de 180 de zile. Intrarea și șederea persoanelor care dețin vize sau permise de ședere eliberate de state care pun în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen sau de Croația sau Cipru pe teritoriile statelor membre în cauză nu prezintă niciun risc, întrucât persoanele respective au fost supuse controalelor aplicabile de către statul care a eliberat viza sau permisul de ședere. Prin urmare, propunerea de derogare unilaterală de la Regulamentul (CE) nr. 539/2001 este justificată în scopul de a evita impunerea unor sarcini administrative inutile asupra statelor membre în cauză. De asemenea, aceasta se aplică numai pe parcursul unei perioade de tranziție, până la data integrării complete a statelor membre în cauză în spațiul comun fără frontiere interne, dată începând cu care regimul de recunoașterea reciprocă devine obligatoriu. În plus, derogarea este facultativă, prin urmare, aceasta nu impune statelor membre în cauză alte obligații suplimentare față de cele prevăzute de actele de aderare aplicabile. Așadar, propunerea respectă principiul proporționalității. Aceasta se prezintă sub

¹⁰ JO L 112, 24.4.2012, p. 10.

forma unei decizii, asemenea instrumentelor similare adoptate pentru statele membre care au aderat la UE în 2004 și 2007.

5. CONSECINȚELE ASUPRA DIFERITELOR PROTOCOALE ANEXATE LA TRATATE ȘI ASUPRA ACORDURILOR DE ASOCIERE ÎNCHEIATE CU ȚĂRI TERȚE

Întrucât temeiul juridic al prezentei propuneri este titlul V din partea a treia a Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, se aplică sistemul „geometriei variabile” prevăzut de Protocolul privind poziția Danemarcei, de Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, precum și de Protocolul privind *acquis*-ul Schengen integrat în cadrul Uniunii Europene, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Prin urmare, Danemarca, Regatul Unit și Irlanda nu participă la adoptarea acesteia, nu au obligații în temeiul acesteia și nu fac obiectul aplicării sale. Cel din urmă aspect menționat rezultă și din faptul că decizia propusă se adresează exclusiv statelor membre care au obligații în temeiul *acquis*-ului Schengen, dar încă nu îl aplică.

Având în vedere că decizia propusă se adresează exclusiv statelor membre care au obligații în temeiul *acquis*-ului Schengen, dar încă nu îl aplică, prezenta propunere nu constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen, în sensul respectivelor acorduri de asociere cu Norvegia, Islanda, Elveția și Liechtenstein. Prin urmare, aceasta nu obligă țările menționate anterior. Cu toate acestea, pentru coerența și buna funcționare a sistemului Schengen, prezenta decizie reglementează, de asemenea, vizele și permisele de ședere eliberate de țările asociate la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen.

Propunere de

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de introducere a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către Croația și Cipru a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora pentru tranzitul sau șederea preconizată pe teritoriile lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în decursul unei perioade de 180 de zile

și

de abrogare a Deciziilor nr. 895/2006/CE și 582/2008/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 77 alineatul (2) literele (a) și (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) În temeiul articolului 4 alineatul (1) din Actul de aderare din 2012, Croația, care a aderat la Uniunea Europeană la data de 1 iulie 2013, trebuie, de la această dată, să supună obligației de a deține viză resortisanții țărilor terțe enumerate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație¹¹.
- (2) În conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Actul de aderare din 2012, dispozițiile *acquis*-ului Schengen privind condițiile și criteriile de eliberare a vizelor uniforme, precum și dispozițiile privind recunoașterea reciprocă a vizelor și echivalența dintre permisele de ședere/vizele de lungă ședere și vizele de scurtă ședere, se aplică în Croația numai în temeiul unei decizii a Consiliului în acest sens. Cu toate acestea, dispozițiile sunt obligatorii pentru statul membru respectiv începând cu data aderării.
- (3) Prin urmare, Croația are obligația de a elibera vize naționale pentru intrarea sau tranzitul pe teritoriul său, resortisanților țărilor terțe care dețin o viză uniformă, o viză de lungă ședere sau un permis de ședere eliberat de un stat membru care aplică integral *acquis*-ul Schengen ori un document similar eliberat de Cipru.
- (4) Titularii de documente eliberate de statele membre, precum și de documente eliberate de Cipru nu prezintă niciun risc pentru Croația, întrucât aceștia au fost supuși tuturor controalelor necesare de către statele membre respective. Pentru a evita impunerea unor sarcini administrative suplimentare nejustificate Croației, ar fi necesară adoptarea de norme comune prin care Croația să fie autorizată să recunoască în mod unilateral

¹¹ JO L 81, 21.3.2001, p. 1.

anumite documente eliberate de statele membre ca fiind echivalente cu vizele sale naționale și să instituie un regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe această echivalență unilaterală.

- (5) Normele comune introduse prin Decizia nr. 895/2006/CE și prin Decizia nr. 582/2008/CE ar trebui abrogate. În ceea ce privește Cipru, care pune în aplicare regimul comun instituit prin Decizia nr. 895/2006/CE începând cu data de 10 iulie 2006 și cel stabilit prin Decizia nr. 582/2008/CE începând cu data de 18 iulie 2008, ar fi necesară adoptarea de norme comune prin care Cipru să fie autorizat, precum Croația, să recunoască în mod unilateral anumite documente eliberate de statele membre care pun în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen, precum și documente similare eliberate de Croația, ca fiind echivalente cu vizele sale naționale și să instituie un regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe această echivalență unilaterală.
- (6) Regimul simplificat prevăzut în prezenta decizie ar trebui să se aplice pentru o perioadă de tranziție, până la o dată care urmează a fi stabilită într-o decizie a Consiliului, astfel cum se menționează în articolul 3 alineatul (2) primul paragraf din Actul de aderare din 2003 în ceea ce privește Ciprul și în articolul 4 alineatul (2) primul paragraf din Actul de aderare din 2012 în ceea ce privește Croația.
- (7) Participarea la regimul simplificat ar trebui să fie facultativă, fără a impune statelor membre obligații suplimentare în afară de cele prevăzute de Actul de aderare din 2003 și Actul de aderare din 2012.
- (8) Normele comune ar trebui să se aplice vizelor uniforme de scurtă ședere, vizelor de lungă ședere și permiselor de ședere eliberate de statele membre care pun în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen, vizelor cu valabilitate teritorială limitată eliberate în conformitate cu articolul 25 alineatul (3) prima teză din Codul de vize și vizelor de scurtă ședere, vizelor de lungă ședere și permiselor de ședere eliberate de țările asociate la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen, precum și vizelor de scurtă ședere, vizelor de lungă ședere și permiselor de ședere eliberate de Croația și Cipru. Recunoașterea unui document ar trebui limitată la perioada de valabilitate a documentului respectiv.
- (9) Condițiile de intrare prevăzute la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen)¹² trebuie să fie îndeplinite, cu excepția condiției prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (b), în măsura în care prezenta decizie creează un regim de recunoaștere unilaterală de către Croația și Cipru a anumitor documente eliberate de statele membre care pun în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen, precum și a documentelor similare eliberate de Croația și Cipru pentru tranzitul sau șederea pe teritoriile lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în decursul unei perioade de 180 de zile.
- (10) Deoarece obiectivul prezentei decizii, și anume introducerea unui regim de recunoaștere unilaterală de către Croația și Cipru a anumitor documente emise de alte state, nu poate fi realizat în mod suficient de statele membre, prin urmare, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. De asemenea, în conformitate cu principiul proporționalității,

¹²

JO L 105, 13.4.2006, p. 1.

prevăzut la același articol, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

- (11) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezenta decizie nu constituie o dezvoltare a *acquis*-ului Schengen, în sensul Acordului încheiat de Consiliul Uniunii Europene, Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen¹³, întrucât aceasta se adresează numai Croației și Ciprului, care nu pun încă în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen.
- (12) În ceea ce privește Elveția, prezenta decizie nu constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen, în sensul Acordului semnat între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană cu privire la asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen¹⁴ și se adresează doar Croației și Ciprului, care nu pun încă în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen.
- (13) În ceea ce privește Liechtenstein, prezenta decizie nu constituie o dezvoltare a *acquis*-ului Schengen, în sensul protocolului semnat de Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul dintre Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen¹⁵ și se adresează doar Croației și Ciprului, care nu pun încă în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen.
- (14) Cu toate acestea, pentru coerența și buna funcționare a sistemului Schengen, prezenta decizie se aplică, de asemenea, vizelor și permiselor de ședere eliberate de țări terțe care sunt asociate la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen și pun în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen, precum Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția.
- (15) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei decizii.
- (16) Prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile *acquis*-ului Schengen¹⁶; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentei decizii.
- (17) Prezenta decizie constituie o dezvoltare a dispozițiilor *acquis*-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile *acquis*-ului Schengen¹⁷; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentei decizii,

¹³ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

¹⁴ JO L 53, 27.2.2008, p. 1.

¹⁵ JO L 83, 26.3.2008, p. 5.

¹⁶ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

¹⁷ JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prezenta decizie introduce un regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, prin care Croația și Cipru pot recunoaște în mod unilateral, ca fiind echivalente cu vizele lor naționale de tranzit sau de ședere preconizată pe teritoriul lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în decursul unei perioade de 180 de zile, documentele menționate la articolul 2 alineatul (1) și cele menționate la articolul 3, eliberate de statele membre și de țările asociate la punerea în practică, aplicarea și dezvoltarea *acquis*-ului Schengen care pun în aplicare în întregime *acquis*-ul Schengen, precum și de Cipru și Croația, resortisanților țărilor terțe care intră sub incidența obligației de a deține viză în temeiul Regulamentului (CE) nr. 539/2001.

Punerea în aplicare a prezentei decizii nu afectează controalele efectuate asupra persoanelor la frontierele externe, în conformitate cu articolele 5-13 și articolele 18 și 19 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006.

Articolul 2

1. Croația și Cipru pot considera ca fiind echivalente cu vizele lor naționale, în scopul tranzitului sau al șederilor preconizate pe teritoriul lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în decursul unei perioade de 180 de zile, următoarele documente eliberate de statele membre care aplică integral *acquis*-ul Schengen, indiferent de naționalitatea titularilor:

(i) o „viză uniformă”, definită la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 810/2009, valabilă pentru 2 intrări sau pentru intrări multiple;

(ii) o „viză de lungă ședere”, menționată la articolul 18 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen;

(iii) un „permis de ședere”, definit la articolul 2 alineatul (15) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006.

2. De asemenea, Croația și Cipru pot considera ca fiind echivalente cu vizele lor naționale, în scopul tranzitului sau al șederilor preconizate pe teritoriul lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în decursul unei perioade de 180 de zile, vizele cu valabilitate teritorială limitată eliberate în conformitate cu articolul 25 alineatul (3) prima teză din Codul de vize.

3. În cazul în care Croația sau Cipru decid să aplice prezenta decizie, acestea recunosc toate documentele menționate la alineatele (1) și (2), indiferent de statul membru care a eliberat documentul.

Articolul 3

1. În cazul în care Croația sau Cipru decid să aplice articolul 2, acestea pot, în plus, să recunoască ca fiind echivalente cu vizele lor naționale, în scopul tranzitului sau al șederilor preconizate pe teritoriul lor pentru o perioadă care nu depășește 90 de zile în decursul unei perioade de 180 de zile:

(i) vizele naționale de scurtă ședere și vizele naționale de lungă ședere eliberate de Cipru sau Croația în formatul uniform stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1683/95¹⁸;

¹⁸

JO L 164, 14.7.1995, p. 1.

(ii) permisele de ședere eliberate de Cipru sau Croația în conformitate cu formatul uniform stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1030/2002¹⁹.

2. Documentele eliberate de Croația care pot fi recunoscute sunt enumerate în anexa I.
Documentele eliberate de Cipru care pot fi recunoscute sunt enumerate în anexa II.

Articolul 4

Durata de valabilitate a documentelor menționate la articolele 2 și 3 trebuie să acopere durata tranzitului sau a șederii.

Articolul 5

Croația și Cipru notifică Comisia în termen de 10 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei decizii, în cazul în care acestea decid să aplice prezenta decizie. Comisia publică informațiile comunicate de statele membre în cauză în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 6

Decizia nr. 895/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului și Decizia nr. 582/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului se abrogă.

Articolul 7

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Aceasta se aplică până la data stabilită printr-o decizie a Consiliului adoptată în temeiul articolului 3 alineatul (2) primul paragraf din Actul de aderare din 2003 în ceea ce privește Cipru, și al articolului 4 alineatul (2) primul paragraf din Actul de aderare din 2012 în ceea ce privește Croația, dată de la care se aplică statului membru în cauză toate dispozițiile *acquis*-ului Schengen privind politica comună în domeniul vizelor și al circulației resortisanților din țări terțe care își au reședința legală pe teritoriul statelor membre.

Articolul 8

Prezenta decizie se adresează Croației și Ciprului.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

¹⁹ JO L 157, 15.6.2002, p. 1.

ANEXA I
Listă cu documentele eliberate de CROAȚIA

Vize

- Kratkotrajna viza („C”) – viză de scurtă ședere (tip „C”)

Permise de ședere

- Odobrenje boravka – autorizație de ședere
- Osobna iskaznica za stranca – carte de identitate pentru resortisanții străini

ANEXA II
Listă cu documentele eliberate de CIPRU

Θ ε ω ρ ή σ ε ι ς (Vize)

- Θεώρηση διέλευσης — Κατηγορία „B” (viză de tranzit — tip „B”)
- Θεώρηση για παραμονή βραχείας διάρκειας — Κατηγορία „Γ” (viză de scurtă ședere — tip „C”);
- Ομαδική θεώρηση — Κατηγορίες „B” και „Γ” (viză colectivă — tip „B” și „C”)

Α δ ε ι ε ς π α ρ α μ ο ν ή ς (Permise de ședere)

- Προσωρινή άδεια παραμονής (απασχόληση, επισκέπτης, φοιτητής) permis temporar de ședere (angajare, vizitator, student)
- Άδεια εισόδου (απασχόληση, φοιτητής) permis de intrare (angajare, student)
- Άδεια μετανάστευσης (μόνιμη άδεια) permis de imigrare (permis permanent)